

Thời sự CDNVQGTNCSVN/HN
Chủ đề: Chồng cộng
Tác giả: KQ Bằng Phong Đặng Văn Âu

HOÀNG CƠ ĐỊNH, ANH LÀ AI?

----- Forwarded message -----

From: AU DANG <bangphongdva033@gmail.com>
Date: 2017-10-29 20:50 GMT-07:00
Subject: THƯ GỬI ANH HOÀNG CƠ ĐỊNH
To: "hoangcodinh@comcast.net" <hoangcodinh@comcast.net>,
Nancy Nguyen <nancynghuyen@gmail.com>,
kieungoctran@yahoo.com.au,
AllanCao <anhxcao@yahoo.com>

Lời Tác giả:

Thưa anh Hoàng Cơ Định,

Nhân danh một người lính VNCH may mắn còn sống sót trong cuộc chiến kinh hồn vừa qua, tôi viết thư này bằng tấm lòng ngay thẳng, cương trực trong tinh thần trách nhiệm gửi đến anh vì sự tồn vong của nòi giống Việt.

Anh hãy hành xử như một người có bằng cấp Tiến sĩ, xuất thân từ một gia đình khoa bảng biết trọng danh dự, trả lời những câu hỏi của tôi. Bởi vì tôi coi việc Phó Đề đốc Hoàng Cơ Minh đánh lừa NIỀM TIN của đồng bào vào công cuộc giải phóng dân tộc là trọng tội. Riêng anh, sau khi Phó Đề đốc Hoàng Cơ Minh đã chết ở vùng biên giới Thái - Lào mà anh lại dùng số tiền bất chính để làm mưa làm gió Cộng Đồng.

Hai anh em nhà Hoàng Cơ của anh cùng mang thân phận là người tỵ nạn cộng sản như tôi, lại thông đồng với một tên cháu của Tổng Bí Thư Việt cộng để bắt buộc một người lính tác chiến như tôi phải im tiếng là một sự phi lý từ hàng chục năm qua. Anh đừng tưởng sống tại Hoa Kỳ mà cứ mãi có thể sử dụng luật rừng xanh.

Vậy bức thư này là một lời tuyên chiến với anh cùng con cháu của anh.

Tôi sẽ nhờ các diễn đàn, các Chiến hữu, bằng hữu của tôi phổ biến khắp hoàn cầu để anh phải trả lời với 90 triệu đồng bào từ trong nước ra hải ngoại.

Bằng Phong Đặng Văn Âu

**Thành Phố Westminster, Quận Cam, Thủ đô Người Việt tỵ nạn cộng sản,
Ngày Chúa Nhật, 29 tháng 10 năm 2017**

Thưa anh Hoàng Cơ Định,

Tôi không cần tự giới thiệu với anh, tôi là ai. Bởi vì Mặt Trận đã từng cho người gọi điện thoại dọa giết tôi, khủng bố tinh thần vợ con tôi, khi tôi đăng bài “Vàng Rơi Không Tiếc” của nhà văn Không Quân Đào Vũ Anh Hùng trên giai phẩm Lý Tưởng, yêu cầu Nguyễn Kim Huân cho biết sự thật về câu tuyên bố “10 ngàn quân” của Tướng Hoàng Cơ Minh. Anh Trần Văn Nghiêm, nguyên Phi đoàn trưởng Phi đoàn 516, người hùng Bắc Phạt – Hội trưởng Không Quân Houston lúc bấy giờ – cũng bị Mặt Trận gọi điện thoại dọa đến nỗi ông phải phát khóc trong buổi họp đông đảo anh em, vì tức tối.

Trước năm 1975, tôi không hề biết trong Hải Quân VNCH có ông Phó Đề đốc Hoàng Cơ Minh. Vào giữa năm 1977, tôi dùng phương pháp dây chuyền, người này mời người kia, để có một số nhân vật tỵ nạn tên tuổi, đến nhà tôi bàn bạc việc thành lập Ủy ban Đấu tranh Nhân quyền cho Việt Nam.

- Thành phần tôn giáo tham dự gồm có: Thượng tọa Giác Đức và linh mục Trần Duy Nhất.
- Thành phần chính trị tham dự gồm có: Quý ông Chủ tịch Đảng Đại Việt Cách Mạng Hà Thúc Ký, Nghị sĩ Đoàn Văn Cầu, Dân biểu Nguyễn Văn Kim, Tổng trưởng Châu Kim Nhân, Cụ bà Đức Thụ (đồng chí cách mạng với bà Cả Tề), bà Lê Thị Anh (đại diện Hòa Hảo), Đồng lý Chữ Ngọc Liên (thân sinh nhà báo Chữ bá Anh), Giáo sư Nguyễn Ngọc Bích, Luật sư Đỗ Đức Hậu, Luật sư Lê Chí Thảo, Sinh viên tranh đấu Ngô Vương Toại.
- Thành phần quân đội tham dự gồm có: Trung tướng Phạm Quốc Thuận, Trung tướng Nguyễn Bảo Trị, Phó Đề đốc Hoàng Cơ Minh, Đại tá Nguyễn Hợp Đoàn (Tỉnh trưởng Đà Lạt), Trung tá TQLC Nguyễn Văn Phán và tôi (Thiếu tá Không Quân VNCH).

Ở thời điểm mới bước chân vào đời tỵ nạn, mà có cuộc họp với thành phần tên tuổi tham dự không phải là chuyện dễ dàng. Tôi điều hợp buổi họp trôi chảy, được Phó Đề đốc Hoàng Cơ Minh đánh giá cao. Ông nói: “Tôi tưởng cậu chỉ biết lái máy bay thôi!”

Tôi đề nghị giáo sư Nguyễn Ngọc Bích làm Chủ tịch Ủy Ban Nhân Quyền, được mọi người chấp nhận. Còn tôi không giữ một chức vụ gì để khỏi mang tiếng có ý đồ thành lập tổ chức nhằm dương danh cá nhân mình.

Chúng tôi đã tổ chức hai cuộc biểu tình trước Tòa Bạch Ốc tại Hoa Thịnh Đốn và hai cuộc biểu tình trước trụ sở Liên Hiệp Quốc tại Nữ Ước. Lần nào cũng trình thỉnh nguyện thư. Nhưng Hoa Kỳ và Thế giới muốn đóng hồ sơ Việt Nam, nên việc làm của chúng tôi chẳng có kết quả gì đáng kể.

Phó Đề đốc HCM đề nghị với tôi rằng chúng ta phải tiến tới thành lập một tổ chức Cách Mạng Bạo Lực để lật đổ bạo quyền Việt cộng; chứ đấu tranh Nhân Quyền chẳng ăn thua gì. Tôi đồng ý. Từ đó ông Minh đến nhà tôi thường xuyên, đôi khi phải ăn mì gói thay cơm. Thấy ông Minh làm nghề thợ sơn vát vả, lấm lem, tôi đề nghị ông nên bắt chước Phó Đề đốc Đinh Mạnh Hùng xin làm cho Xerox khỏe khoắn hơn.

Tướng Minh cười: “Cậu không biết Hitler chỉ là anh thợ sơn mà trở thành nhân vật lịch sử thế giới à?”. Tôi không cãi ông Minh. Hitler không hề làm thợ sơn, mà là thợ vẽ (peintre), thi vào trường mỹ thuật không đỗ, bèn dấn thân vào trường tranh đấu, viết cuốn “Mein Kampf” (Cuộc đời tranh đấu của tôi). Tôi đánh giá sự hiểu biết của Tướng Minh thông qua truyền khẩu “nghe hơi nôi chõ”; chứ không qua đọc sách chính văn.

Qua câu trả lời của Tướng Minh, tôi biết ông là người có tham vọng lớn, muốn làm lãnh tụ như Hitler. Nghe nói ông từng là sĩ quan Chiến tranh Chính trị bên Hải Quân, nhưng tôi xem ra ông ít am hiểu về chính trị. Nhất là nguyên tắc xây dựng tổ chức cách mạng lật đổ. Sau nhiều tháng trời, tranh luận nhiều đêm dằng dai không đi đến đâu, tôi thẳng thừng nói: “Anh muốn làm cách mạng theo kiểu ‘mỳ ăn liền’ thì kệ anh, nhưng tôi bảo đảm trước sau gì, anh cũng trở thành thảo khấu”. Ông giận tôi, bỏ ra về giữa đêm khuya.

Từ đó ông Hoàng Cơ Minh và tôi chia tay nhau. Nhưng tôi vẫn theo dõi việc làm của ông: Như là “cướp” Lực lượng Cờ Vàng của Trung tá Lục Phương Ninh, nhận đề nghị của ông Richard Armitage đi tìm kiếm quân nhân Hoa Kỳ mất tích [trong] vùng Thái – Lào, lên đường về Thái Lan lập chiến khu... Ông Nguyễn Thanh Hoàng, tức là ký giả Hồ Anh, Chủ nhiệm tờ Văn Nghệ Tiền Phong ủng hộ Tướng Minh hết lòng. Ông Hoàng Xuyên được ông Hồ Anh bỏ tiền, gửi đi theo đoàn để làm phóng sự. Trong đoàn còn có Đại tá Nguyễn Hữu Duệ – Cựu Tỉnh trưởng Thừa Thiên – tháp tùng như một quan sát viên.

Đại tá Nguyễn Hữu Duệ cho tôi biết phóng sự của ký giả Hoàng Xuyên là hư cấu. Vụ chiếu phim trên đài CBS được đạo diễn và dàn cảnh vụng về. Tôi cảnh báo cho ông Hồ Anh Nguyễn Thanh Hoàng biết việc kháng chiến của Hoàng Cơ Minh là bịp, nhưng ông Hồ Anh cho rằng tôi là người của đảng Đại Việt, nên chống phá việc làm của người khác.

Tôi giận ông Hồ Anh vì ông ta coi tôi là người đồ ky, xấu xa. Tôi nói sự thật để ông Hồ Anh tránh a tòng theo sự giáo hoạt của ông Minh. Cho đến khi nội vụ bịp bợm của Mặt Trận vỡ ra thì ông Hồ Anh mới đi tìm tôi và đích thân xin lỗi tôi.

Nghị sĩ Nguyễn văn Chức cũng xin lỗi tôi, vì khi tôi nói cho ông Chức biết chuyện làm kháng chiến của Hoàng Cơ Minh là bịp bợm, thì ông Chức cũng bảo tôi nói xấu Mặt Trận. Ngay cả Đại tá KQ Vũ Thượng Văn – cấp chỉ huy cũ của tôi – cũng giận, vì tôi nói Mặt Trận HCM là bịp. Nhà báo Cao Thế Dung, không những giận tôi, mà còn viết báo “dũa” tôi. Anh Dung, anh Chức từng là “Chiến hữu” trong Mặt Trận HCM, rồi về sau hai anh giả bút hiệu viết bài mạt sát Hoàng Cơ Minh rất dữ dội. Tôi chưa bao giờ mạt sát anh Hoàng Cơ Minh, mặc dầu biết anh làm chuyện tôi bại.

Tôi không hề là đoàn viên của Mặt Trận Hoàng Cơ Minh. Nhưng có đũa trong Mặt Trận vu cho tôi bị Mặt Trận khai trừ, rồi ra viết báo công kích Mặt Trận. Tôi khinh thủ đoạn hạ cấp của đũa vu cáo, nhằm mục đích hạ uy tín tôi, nên tôi không thèm trả lời.

Hai anh Nguyễn văn Chức và Cao Thế Dung – hai nhân vật viết báo tên tuổi – không dùng tên thật của mình để lên án anh Hoàng Cơ Minh, khiến cho bài viết mất đi giá trị khả tín. Riêng tôi, tuy là một ngòi bút vô danh, nhưng khi viết bài nghị luận thì tôi luôn luôn dùng tên thật để chứng tỏ mình là người tự trọng và để phản ánh bản chất Người Lính VNCH: Trách Nhiệm! Do đó, tôi được nhiều nhân vật danh tiếng tiếp xúc.

– Giáo sư Vũ Quý Kỳ, người sáng lập Hội Chuyên Gia của Việt Tân, đọc những bài viết của tôi trên mạng, nhìn nhận tôi là người viết thẳng thắn, nghiêm túc. Ông gửi email tán thưởng, tôi đáp lại lời cảm ơn. Hai vợ chồng Giáo sư Vũ Quý Kỳ từ thành phố Atlanta, Georgia, bay sang Quận Cam mời tôi đi ăn phở. Chúng tôi thảo luận với nhau rất hài hòa về nhiều vấn đề thời sự Hoa Kỳ và Cộng Đồng Việt Nam. Tôi nói với giáo sư Vũ Quý Kỳ rằng Việt Tân rất tai hại, vì họ bây giờ trở thành công cụ của Việt cộng.

– Tiến sĩ Đỗ Khánh Hoan, giáo sư Đại học Văn Khoa Sài Gòn trước 1975, người chuyên ngữ những tác phẩm văn chương, triết học của các tác giả lừng danh trên thế giới sang Việt ngữ, cũng liên lạc với tôi qua email, điện thoại. Khi về Little Saigon ra mắt sách, Tiến sĩ Đỗ Khánh Hoan ký sách tặng tôi với lời lẽ rất ưu ái.

– Tiến sĩ Nguyễn Quang A, nhà tranh đấu nhân quyền, ở trong nước cũng viết email cho tôi: “Bên này, chúng tôi thường đem bài viết của Bằng Phong ra thảo luận. Chúng tôi đồng ý 95% luận điểm của Bằng Phong. Chỉ có điều duy nhất chúng tôi không đồng ý với Bằng Phong kêu gọi bạo lực. Chúng tôi chủ trương tranh đấu ôn hòa”.

Tôi đáp lại thư của Tiến sĩ Nguyễn Quang A như sau: “Đảng cộng sản bán nước Việt Nam, làm nhục dân tộc Việt Nam bằng mọi giá. Chưa bao giờ họ làm bất cứ một điều gì

vì nước vì dân. Những ý kiến xây dựng của trí thức đóng góp, những than khóc của dân oan không làm lay chuyển lương tâm đám lãnh đạo cộng sản. Vậy toàn dân phải noi gương Đặng Ngọc Việt, Đoàn Văn Vươn thì mới cứu được nước thôi!”.

(Ghi chú: Đặng Ngọc Việt, Đoàn Văn Vươn bị bọn công an Việt cộng cưỡng chiếm đất đai, đã dùng vũ khí tự chế bắn bọn công an).

– Tiến sĩ Hà Sĩ Phu viết email khuyên tôi nên “dịu giọng” (tone down) cách hành văn thì dễ thuyết phục các nhà “cách mạng lão thành” đứng về phía mình hơn. Tôi đáp: “Họ là bậc lão thành, đâu phải là thanh niên mới lớn mà tôi phải dùng lời nhẹ nhàng khuyên bảo? Họ phải tỏ ra có trách nhiệm với Non Sông chứ!”

– Khi được tin ông Đặng Xương Hùng – Lãnh sự VC tại Genève, Thụy Sĩ – từ chức và tuyên bố ly khai đảng cộng sản, tôi viết bài “Hãy Trở Về Với Dân Tộc” để kêu gọi tất cả Đại sứ, Lãnh sự, nhân viên Ngoại giao và Tình báo Việt cộng trên khắp thế giới nên noi gương Đặng Xương Hùng. Đó là cách cứu dân tộc ta thoát ách đô hộ Trung cộng. Chính Anh – Hoàng Cơ Định – là người viết email khen ngợi bài viết của tôi có tính thuyết phục rất cao.

Thưa anh Hoàng Cơ Định,

Tôi nêu lên những nhân vật trí thức, danh tiếng từ trong nước ra hải ngoại, kể cả anh nữa, tiếp xúc với tôi bằng lời lẽ đầy thiện cảm, lịch sự, chẳng phải tự đề cao hoặc tự đánh bóng. Điều tôi muốn nhắn với mọi người rằng dù đồng ý hay bất đồng cũng phải tôn trọng lẫn nhau. Nếu tôi không phải là người viết có nhân cách, có trách nhiệm thì không bao giờ những nhân vật nêu trên tìm cách liên lạc với tôi.

Thành phần chủ lực của cuộc tranh đấu xóa bỏ chủ nghĩa cộng sản phải là những người có trí tuệ để nhận thức đúng, có văn hóa để xây dựng nền dân chủ, văn minh. Đất nước Việt Nam không cần những thành phần bịp bợm (treo đầu heo bán thịt chó), vô giáo dục, đầu đường xó chợ, đầu trâu mặt ngựa. Bọn này chỉ làm ô danh nòi giống ta mà thôi! Nên nhớ, có nhiều dân tộc khác trên thế giới đọc và hiểu tiếng Việt! Khi họ đọc thấy những lời tục tĩu, mất dạy của bọn đầu đường xó chợ, họ sẽ đánh giá trình độ văn hóa, văn minh của dân tộc ta. Việt cộng bêu xấu dân tộc ta đã quá đủ rồi!

Nhà báo Bùi Tín viết bài mắng tôi là người xác xược, hỗn láo, vô lễ đối với bậc trưởng thượng và thường dùng chữ NGU đối với người khác quan điểm.

Bùi Tín đã bóp méo sự thật. Chữ NGU tôi chỉ dùng khi sự điêu ngoa, man rợ của Việt cộng hay Việt Tân đã quá rõ ràng mà kẻ ngoan cố cứ bào chữa cho bằng được.

– Khi đọc lời tuyên bố của bác sĩ Nguyễn Khắc Viện “Vô sản không đáng sợ bằng vô học”, tôi gọi điện thoại về nước để tranh luận với ông. Tôi hỏi: “Tại sao anh đi theo cộng sản, khi cái chế độ đó chủ trương tiêu diệt trí thức? Tại sao anh đi theo cộng sản, khi thân sinh anh – Hoàng Giáp Nguyễn Khắc Niêm – là một nhà nho đôn hậu, yêu nước mà bị cộng sản đầu tở cho đến chết?”. Bác sĩ Viện đáp: “Tại vì mình ngây thơ. Tại vì mình quá khao khát độc lập, tự do”. Tôi nói: “Anh không ngây thơ!”. Bác sĩ Viện cứ lặp đi lặp lại nhiều lần “anh ngây thơ”. Tôi bực quá, bèn nói: “Anh Viện à. Anh không ngây thơ, mà anh NGU”. Tôi giải thích: “Hồ Chí Minh đưa tay tuyên thệ trung thành với Xô Viết, chấp nhận làm đàn em Xô Viết thì làm sao Việt Nam mình có độc lập? Nền chính trị Xô Viết là chuyên chính, còn tệ hại hơn cả độc tài, Hồ Chí Minh cũng rập khuôn nền chuyên chính của Xô Viết, thì làm sao mình có tự do?”

– Học giả Phạm Quỳnh bị Hồ Chí Minh sai bộ hạ giết chết, nhạc sĩ Phạm Tuyên – con trai ông Phạm Quỳnh – làm bài hát “Như Có Bác Hồ Trong Ngày Vui Đại Thắng” thì tôi bảo ông nhạc sĩ là NGU, là bất hiểu thì không đúng hay sao?

– Thiếu tướng Nguyễn Trọng Vĩnh – Cựu Đại sứ Việt cộng – lên án bọn lãnh đạo Việt cộng hậu sinh như Nguyễn Tấn Dũng, Nguyễn Minh Triết tha hóa làm mất niềm tin của cán bộ, đồng bào. Ông ca ngợi cộng sản thời đại Hồ Chí Minh được dân thương, dân tin tưởng, dân kính trọng. Tôi viết bài phản bác, cụ Vĩnh đã ngót 100 tuổi mà nói lời điêu ngoa trắng trợn. Bởi vì Hồ Chí Minh chưa bao giờ tổ chức bầu cử thì làm sao biết dân tin tưởng? Hồ Chí Minh diệt quyền tự do ngôn luận, làm sao biết dân thương, ghét? Năm 1954, gần 1 triệu người dân Miền Bắc lìa bỏ cửa nhà, mồ mả tổ tiên để bồng bế nhau di cư vào Nam, mà bảo là dân thương là nói dối. Tôi bảo nói như thế là NGU!

Trong bài viết phản bác sự cáo buộc của Bùi Tín, tôi chứng minh tôi không vô lễ, hỗn láo với bậc trưởng thượng. Tôi chê các “lão thành cách mạng” chỉ suốt ngày vỗ ngực tự hào về thành tích đánh Pháp, đuổi Mỹ và ngồi nhà viết kiến nghị là NGU. Bởi vì hình thức viết kiến nghị là nhìn nhận tính chính thống (legitimacy) của bọn cầm quyền. Hồ Chí Minh tuyên bố “cướp chính quyền” năm 1945 thì làm gì có sự chính thống?

Tôi bảo rằng người hỗn láo, vô lễ với bậc trưởng thượng chính là cụ Bùi Bằng Đoàn, thân sinh của Bùi Tín kia kìa. Khi viên Chánh án Thực dân Pháp hỏi tên cụ Phan Bội Châu “Comment t’appelles-tu?” mà cụ Bùi Bằng Đoàn dịch sang tiếng Việt “Mày tên là gì?” đối với nhà cách mạng khả kính của dân tộc là không chấp nhận được!

Tôi đã phân tích từng điểm một trong bài Bùi Tín nặng lời tố giác tôi bằng một bài trả lời hết sức nhã nhặn, lịch sự với những lý lẽ không thể chối cãi, khiến ông Bùi Tín viết cho tôi một email với chủ đề (subject): “Thư Riêng, xin không phổ biến”. Bằng giọng điệu hòa giải, Bùi Tín viết: “Hai gia đình họ Đặng họ Bùi là chỗ thân tình với nhau, các Cụ

cùng làm quan ở Huế, nên các con cháu coi nhau như bạn bè, như anh em”. Đó là chiến thuật cộng sản: Khi không thể đánh bại đối phương thì dờ dặt đàm phán!

Trong buổi ra mắt sách của nhà xuất bản “Tiếng Quê Hương” vào Tháng 4 năm 2017 do nhà báo Trần Phong Vũ tổ chức, tôi gặp Bùi Tín lần đầu. Dù không có trong chương trình, nhưng MC Đinh Quang Anh Thái vẫn giới thiệu Bùi Tín lên đọc bài thơ “Đất Nước Mình Ngộ Quá Phải Không Anh?” của cô giáo Trần thị Lam ở Hà Tĩnh. Bùi Tín đổi chữ NGỘ của nhà thơ bằng chữ KỶ, tôi nhận thấy Bùi Tín không tôn trọng tác giả, nên yêu cầu MC Anh Thái lên phát biểu. Nhân dịp đó, tôi nhìn thẳng vào mặt Bùi Tín và nói: **“Thưa anh Bùi Tín, tôi là Bằng Phong Đặng văn Âu đây. Người mà anh đã mạt sát tôi bằng lời lẽ nặng nề đây! Và tôi đã trả lời anh một cách hòa nhã, lịch sự. Anh có biết tại sao tôi hòa nhã, lịch sự với anh không? Tại vì tôi muốn chứng tỏ với độc giả trong nước và ngoài nước thấy được cách có văn hóa của Người Lính VNCH hơn hẳn anh ‘bộ đội cụ Hồ’, anh hiểu không?”** Bà Đỗ thị Thuần từng công kích tôi hết sức nặng lời, đang quay phim buổi đó, đã vỗ tay hoan nghênh tôi một cách nhiệt liệt.

Tôi kể anh Hoàng Cơ Định mẩu chuyện nhỏ này để anh hiểu rằng dù thua trận, lâm vào cảnh nước mất nhà tan, nhưng trót mang danh người chiến sĩ VNCH thì phải tỏ ra có nhân cách lớn, mới được đối phương kính trọng. Dùng chiêu bài thiêu liêng, cao quý mà hành động tôi bại, lưu manh, nếu thắng trận như Việt cộng, thì Đất Nước sẽ rơi vào tay kẻ thù và nền văn hóa dân tộc sẽ tiêu vong. Đó là lời tôi lặp đi, lặp lại nhiều lần với anh Hoàng Cơ Minh. Và nay tôi lặp lại với anh, anh Hoàng Cơ Định!

Những nhà ái quốc chống Thực dân Pháp, chống cộng sản như Trương Tử Anh, Lý Đông A, Khái Hưng chết mất xác mà thủ phạm không phải do Pháp, ắt phải do Việt cộng, dù không có bằng chứng. Nếu Việt cộng không giết, chúng nó phải kết án bọn giết người sát hại các nhà ái quốc cùng có chủ trương chống Pháp giành độc lập.

Không ai có chứng cứ bà Nguyễn thị Năm (tức là bá Cát Hạnh Long) bị cộng sản giết, nhưng không có nghĩa là cộng sản vô tội. Bởi vì cái kim trong bọc cũng có ngày lòi ra. Trần Đình là chứng nhân trong cuộc đấu tố, đã thấy Hồ Chí Minh mang túi vải bao râu và Trường Chinh mang kính đen giấu mặt.

Ký giả Đạm Phong, Lê Triết bị giết vì phan phui sự bịp bợm của Kháng Chiến HCM, dù không có bằng chứng, người ta vẫn kết án tội ác của băng đảng HCM, bởi vì Mặt Trận tới bây giờ vẫn không lên án bọn giết mướn sát hại nhà báo không vũ khí.

Tôi không kết án, nhưng tôi đã viết bài đặt câu hỏi “Anh Là Ai?” cho Nguyễn Xuân Nghĩa. Nghĩa không trả lời vì không thể. Bây giờ tôi hỏi anh:

– Nguyễn Xuân Nghĩa là cháu ruột Mười Cúc Nguyễn văn Linh – Tổng Bí thư Đảng Việt cộng – ở lại Việt Nam, làm việc cho Việt cộng trong 5 năm, rồi được sang Pháp bằng đường chính thức. Tốt nghiệp bằng Cao Đẳng Thương Mại (HEC) của Pháp mà không làm việc ở Pháp. Sang Hoa Kỳ, Nghĩa được kết nạp ngay vào Mặt Trận HCM với chức vụ Tổng Tuyên Huấn (bộ óc của Mặt Trận). Cụ Phạm Ngọc Lũy khám phá Nghĩa thường viết thư nặc danh nhằm phân hóa nội bộ, đòi đưa Nghĩa ra luận tội. Tại sao anh Hoàng Cơ Định bao che cho Nguyễn Xuân Nghĩa? Phải chăng anh đã ngầm hoạt động cho Việt cộng với Nguyễn Xuân Nghĩa khi cùng học ở Paris?

– Có phải anh âm mưu cùng Nguyễn Xuân Nghĩa đẩy Hoàng Cơ Minh vào chỗ chết để cưỡng đoạt số tiền 20 triệu đô-la ăn cướp của dân bằng tuyên truyền bịp bợm? Bởi vì không khi nào đoàn quân đi vào đất địch mà công khai giống như đi du ngoạn.

– Tại sao sau khi anh Hoàng Cơ Minh đã chết ở vùng biên giới Thái – Lào vào năm 1987, anh âm mưu cùng Nguyễn Xuân Nghĩa – cháu ruột Mười Cúc, Tổng Bí thư Việt cộng – giấu nhem chuyện này đến 14 năm sau mới công bố? Anh đã nhận chỉ thị của VC trong nước hay của Nguyễn Xuân Nghĩa để làm chuyện trái đạo lý này?

– Tài liệu “Đảng Chế – Đảng Quy” của Việt Tân (đính kèm trong attached file) hoàn toàn giống Việt cộng, từ ngôn ngữ đến cơ chế là do Việt cộng hay Nguyễn Xuân Nghĩa biên soạn? Bởi vì ngoài Nguyễn Xuân Nghĩa ra, các thành phần gọi là lãnh đạo Việt Tân, tôi nhận thấy không ai đủ trình độ, khả năng viết ra tài liệu đó.

– Tại sao đảng Việt Tân hoạt động rập khuôn theo Việt cộng? Gieo rắc sự sợ hãi bằng khủng bố. Khi không thể giết người thì quay sang dùng bọ đầu trâu mặt ngựa, bọ đầu đường xó chợ thi hành “character assassination” để bôi nhọ, làm mất uy tín bất cứ ai dám lên tiếng vạch trần âm mưu đen tối của Việt Tân?

Bà Nguyễn Ngọc Như Quỳnh (Mẹ Năm) – nhà tranh đấu ở Nha Trang – cho tôi biết bà được Việt Tân “gạ” tham gia vào tổ chức. Bà từ chối, liền bị Việt Tân vu cho bà là công an Việt cộng.

Khám phá hành động tội bại của Việt Tân, bà Trần Khải Thanh Thủy – một đảng viên tân tông của Việt Tân – đặt tên cho Việt Tân thành Việt Tanh (hôi như cá ươn), bà liền bị bọ đầu trâu mặt ngựa Việt Tân dùng lời lẽ hạ cấp bôi nhọ rất bẩn thỉu.

Nhà thơ Ngô Minh Hằng được bà Trần Diệu Chân (vợ Lý Thái Hùng) “gạ” làm thơ tưởng niệm Hoàng Cơ Minh, bà từ chối. Lập tức bọ đầu trâu mặt ngựa lên mạng để chửi rửa bà Ngô Minh Hằng suốt nhiều năm, bằng lời lẽ hết sức hạ cấp!

Bác sĩ Trần Văn Tích ở Đức từng khen Việt Tân giúp ông cờ quạt, hệ thống âm thanh trong các cuộc biểu tình Chống Cộng. Sau khi biểu tình về, được đoàn viên Việt Tân dọn thức ăn nóng cho ăn đỡ đói lòng. Tôi viết bài cảnh giác ông bác sĩ đừng ngây thơ trước những trò “tử tế bịp” mà bị rơi vào tròng chúng nó. Nhân vụ luật sư Trần Kiều Ngọc tuyên bố “Tôi không chống Cộng”. Ông chỉ “nhỏ nhẹ” viết đôi lời khuyên nhủ bà luật sư Trần Kiều Ngọc, liền bị bọn đầu trâu mặt ngựa, lâu la của anh sửa om sòm.

Chính sách “vắt chanh bỏ vỏ” của Việt cộng không bao giờ thay đổi. Võ Nguyên Giáp là một trong những người khai sinh đảng CSVN, làm tới chức Tổng Tư lệnh Quân Đội Nhân Dân, nhưng khi bị thất sủng là bị đuổi về làm công tác cai đê cho nhục chơi. Tướng Trần Độ cũng là công thần của CSVN, nhưng khi ông có ý kiến cải cách chế độ thì khi chết không ai được phép ghi hàng chữ phúng điếu “Vô Cùng Thương Tiếc”.

Việt Tân cũng vậy, bác sĩ Trần Văn Tích từng tuyên dương Việt Tân, nhưng chỉ cần viết bài khuyên nhủ bà Trần Kiều Ngọc, thì Việt Tân dùng bọn “cặn bã xã hội” tấn công bác sĩ Trần Văn Tích ngay.

Ngoài ra, có một điểm tương đồng quan trọng rất rõ rệt giữa Việt cộng và Việt Tân, là thành phần lãnh đạo Việt cộng và Việt Tân đều cực kỳ ngu dốt như nhau.

– Hồ Chí Minh (viết tắt HCM) lập ra Đảng CSVN nhằm mục đích bán nước cho Trung cộng: Chủ tịch Nước lấy tư tưởng Mao Trạch Đông để trị nước. Tiêu diệt thành phần trí thức (bộ óc dân tộc), dùng bạo lực cưỡng bức người dân thành súc vật (có đầu không được phép nghĩ, có miệng không được phép nói, cho ăn mới được phép ăn). Trật tự xã hội và đạo lý cũng bị tiêu diệt (ép buộc cha, mẹ, vợ, chồng, con cái đấu tố nhau). Không một tên lãnh đạo nào còn có sợi dây thần kinh biết xấu hổ. Bây giờ xúc tiến thành lập Viện Đạo Đức càng chứng tỏ sự ngu dốt hơn. Tiến sĩ triết học Karl Marx – Lênine thì đông, nhưng không có tên nào dám nhận lời thách thức tranh luận công khai với Bằng Phong Đặng Văn Âu.

– Hoàng Cơ Minh (viết tắt HCM) thành lập Mặt Trận Quốc Gia Thống Nhất Giải Phóng Việt Nam để đánh đổ Việt cộng, tại sao tạo cho mình hình ảnh y hệt Hồ Chí Minh (đề râu, quần khăn rằn, mặc bà-ba đen) là tên tội đồ của dân tộc. Như thế không ngu à?

– Nguyễn Xuân Nghĩa – Cháu ruột Mười Cúc Nguyễn Văn Linh, Tổng Bí thư Việt cộng – sau năm 1975, ở lại Việt Nam làm việc cho Việt cộng suốt 5 năm, đậu bằng HEC không làm việc ở Pháp. Sang Mỹ, Nguyễn Xuân Nghĩa nhảy ngay vào Mặt Trận và được giao ngay chức Tổng Tuyên huấn mà Hoàng Cơ Minh chẳng cần sưu tra lý lịch đương sự, nhất quyết tin dùng Nghĩa làm quân sư. Như thế không ngu à?

– Ký giả Đạm Phong, Lê Triết viết bài tố giác Mặt Trận lừa đảo, ăn cắp thì thuê kẻ giết mướn sát hại đối thủ trong một quốc gia có pháp luật, tức là tự động tỏ ra mình là một đảng cướp; chứ không phải đảng giải phóng nhân dân thoát khỏi ách cộng sản man rợ. Như thế không ngu à? Chẳng qua cơ quan an ninh Mỹ không nhúng tay điều tra, vì họ cho đó là đám ty nạn hủy thanh toán lẫn nhau, không liên quan gì đến họ. Mặt Trận thử giết một người ký giả Mỹ xem. Giới truyền thông Mỹ sẽ làm âm lên ngay; chứ đâu hèn hạ như đám truyền thông Việt Nam câm miệng hèn?

– Rất nhiều người, trong đó có tôi, công khai đặt vấn đề với Việt Tân. Nguyễn Thanh Tú họp báo, đóng cọc nhiều cái vôi của băng đảng. Lãnh đạo Việt Tân không có một người ra hồn đủ khả năng phản bác. Nguyễn Xuân Nghĩa, cháu Mười Cúc, một nhân vật được đám truyền thông không có tư cách, điều đóm xun xoe, dọa kiện ký giả AC Thompson về tội chụp mũ. AC Thompson hứa sẵn sàng ra tòa với chứng cứ. Thế là rứt vôi! Việt Tân chỉ có mỗi một anh kếp hát Nam Lộc, mặt trơ trán bóng, mồm thì xoén xoét Chồng Cộng, lại thông đồng làm ăn với Việt cộng qua dịch vụ điện thoại gọi về trong nước, đứng ra bào chữa cho băng đảng một cách dốt nát. Buồn cười nhất là có một anh ra chiều thông thái, phán: “Chồng Cái Ác, tức là Chồng Cộng rồi! Bàn cãi làm gì cho mất công?” Thế thì cả thế giới chồng Cái Ác của ISIS là họ đang Chồng Cộng đấy sao? Rồi có một tên lưu manh nào đó làm trò đánh lộn con đen, dùng bài viết của tôi, nhét thêm vài câu tầm bậy để đánh lừa độc giả. Thực sự, anh chỉ có một đám đầu trâu mặt ngựa, cặn bã xã hội, phun chất bẩn làm ô uế Cộng Đồng thôi. Như thế không ngu à?

Thư anh Hoàng Cơ Định,

Nhìn vào danh sách dòng họ nhà anh, tôi thấy có nhiều tay khoa bảng nổi tiếng, như ***Hoàng Cơ Nghị, Hoàng Cơ Bình, Hoàng Cơ Thụy, Hoàng Cơ Lâm, Hoàng Cơ Minh, Hoàng Cơ Long, Hoàng Cơ Trường, Hoàng thị Nga, Hoàng thị Châu Quy và anh.*** Có thể nói đó là một dòng họ khá vinh hiển. Thân phụ anh là Hội trưởng Hội Khai Trí Tiến Đức, tại sao ông không thể “khai trí” đàn con cháu đừng làm những chuyện ngu xuẩn? Tại sao lại có phần tử như dưới đây làm điếm nhục gia phong?

– Luật sư Hoàng Cơ Thụy thông đồng với tay sai Thực dân Pháp – Trần Đình Lan, Vương văn Đông – để lật đổ chế độ Việt Nam Cộng Hòa do Hoa Kỳ viện trợ? Trí tuệ của luật sư Hoàng Cơ Thụy để đâu, mà không nhìn thấy Hoa Kỳ đã giúp dân ta chấm dứt nền đô hộ của Thực dân Pháp suốt 80 năm? Tại sao ông Thụy không nghĩ ra được rằng Hoa Kỳ không đời nào để cho cuộc chính biến đó thành công? Giả thiết rằng cuộc lật đổ đó thành công, đưa Thực dân Pháp trở lại cai trị Việt Nam. Có phải ông Thụy sẽ làm cho dòng họ Hoàng Cơ bị ô danh muôn thuở, vì phần lại sự hy sinh của những vị anh hùng chống Thực dân Pháp từng bị rơi đầu dưới chế độ Thực dân?

– Tại sao Phó Đề đốc, một Tướng lĩnh VNCH, không biết nghe lời khuyên răn của tôi, đừng thi hành chủ trương bá đạo, đừng nóng vội làm kháng chiến “mì ăn liền” để chết thảm như một tên thảo khấu trong rừng; chứ chẳng phải là anh hùng đem thân giúp nước? Tại sao ông Hoàng Cơ Minh không nghĩ được hành động kháng chiến bịp bợm của ông là giết chết NIỀM TIN GIẢI PHÓNG DÂN TỘC của những thế hệ tương lai?

– Còn anh, Hoàng Cơ Định, Tiến sĩ Hóa học, tốt nghiệp ở Paris, tại sao không lo làm ăn tử tế như Hoàng Kiều chỉ chế huyết thanh mà cũng trở thành tỷ phú, lại ôm bó bạc bất chính, lừa đồng bào để lập hàng tá cái vôi bạch tuột tiếp tục lừa đảo đồng bào? Nếu làm ăn lương thiện, thì hai vợ chồng anh đâu đến nỗi bị cảnh sát Liên Bang còng tay vì tội trốn thuế? Tại sao anh thông đồng với Nguyễn Xuân Nghĩa – cháu ruột Mười Cúc Nguyễn văn Linh, Tổng Bí thư Việt cộng – để đẩy anh mình và bao nhiêu chiến sĩ ưu tú VNCH nhẹ dạ đi vào chỗ chết một cách ôn ào? Anh tưởng rằng Việt cộng mù hay sao mà dám hô hào Đông Tiến I, Đông Tiến II, III với hy vọng Tướng Hoàng Cơ Minh sẽ bình an vô sự? Tại sao trong Tòa Án, anh nhẫn tâm không nhìn nhận tấm ảnh đăng trên báo Thái Lan là Hoàng Cơ Minh đã chết?

Anh xúi giục con cháu anh như Hoàng Tứ Duy, Đỗ Hoàng Điềm tuân theo chỉ thị của Việt cộng để làm công tác chuẩn bị tư tưởng quần chúng hải ngoại “Không Chống Cộng” là anh dạy con cháu tiếp tục làm điểm nhục gia phong, anh biết không?

Người Quốc gia không có bằng chứng ai giết Đạm Phong, Lê Triết. Nhưng tôi tin Việt cộng có bằng chứng. Bởi vì chúng rải tình báo hoạt động khắp nơi và đã trà trộn vào tổ chức Mặt Trận. Do đó chúng dễ dàng “blackmail” (chantage) để anh phải làm công cụ cho chúng. Giống như chúng đã làm với những chính trị gia, linh mục, thượng tọa ở Miền Nam trước năm 1975. Anh hãy nói cho đồng bào hải ngoại biết, lâu nay vì bị Việt cộng “blackmail”, nên Việt Tân phải làm những việc như:

– Xâm nhập, vu cáo, gây chia rẽ để làm cho Cộng Đồng luôn luôn xáo trộn.

– Nơi nào Việt Tân không thể tạo ảnh hưởng thì lập ra một Cộng Đồng hai hoạt động song song.

– Vu khống, bôi bẩn một cách nhớp nhúa, tục tĩu bất cứ ai lên tiếng phản ứng hành vi bất chính của Việt Tân, để cho người có tư cách, có trách nhiệm không dám ra làm việc công cộng, vì sợ gieo tai tiếng, xấu hổ với con cháu.

– Nhờ có tiền dôi dào từ sự bịp bợm, Việt Tân mua bọn truyền thông vô tư cách làm việc cho mình. Nhờ tiền bất chính, chỉ có Việt Tân mới đủ khả năng tổ chức “Đại Hội Trẻ Thế Giới” để lôi kéo thanh niên kém hiểu biết thủ đoạn Việt cộng sa vào bẫy bán Nước mà tưởng là yêu Nước.

Đảng CSVN do Hồ Chí Minh và đồng bọn lập ra không nhằm mục đích mang lại Độc Lập – Tự do – Hạnh Phúc cho đồng bào ta. Những bằng chứng quá rõ ràng cho ta thấy đảng CSVN toa rập với kẻ thù truyền kiếp để biến nước ta thành một phiên thuộc. Người Tàu đã cai trị dân ta suốt một ngàn (1000) năm, nhưng dân ta đã bao lần “châu chấu đá xe”, giành lại quyền tự chủ, nhờ ý chí quật cường và lòng yêu nước. Lần này, Mao Trạch Đông thâm hiểm hơn. Nó dùng Hồ Chí Minh biến dân ta thành súc vật, biến một tập đoàn thống trị hoàn toàn mất khả năng biết xấu hổ, biết nhục nhã để thề nguyện “Thà mất Nước, còn hơn mất Đảng”. Bề ngoài, Việt cộng giả vờ nghiêng về phía tự do để ta tưởng chúng thực tâm hòa hợp hòa giải. Nhưng chúng lại sai Tiên sĩ (!) Trương Lai tuyên bố bỏ đảng CSVN để quay về Đảng Lao Động thời Hồ Chí Minh. Hóa ra “đi vô, đi ra, vẫn thẳng cha khi nãy”.

Ở Hải ngoại, Việt cộng ra lệnh Việt Tân sai tay chân bộ hạ tuyên bố “Chúng ta đòi lật đổ Nhà Nước Việt Nam là sai, chúng ta chỉ xin Nhân Quyền thôi!”; tiếp theo: “Chúng con không Chống Cộng; chúng con chỉ chống Cái Ác và chọn con đường Nhân Bản mà đi thôi”. Vỡ tuồng “bài ba lá” đó chỉ có khả năng đánh lừa kẻ ngây thơ, nhẹ dạ. Đừng giở những luận điệu “Việt cộng đâu còn nữa mà chống?” hoặc “chống Việt cộng suốt mấy chục năm không xong, thì nay chỉ còn chống gậy, chứ chống Cộng gì nữa?”. Đó là luận điệu rẻ tiền, chỉ có đũa nào ngu hoặc đũa bán linh hồn cho Quỷ mới tin theo thôi.

Chống ngoại xâm là truyền thống bất biến của tổ tiên ta dạy dỗ con cháu. Huống chi, nòi giống Việt đang trên đà bị hủy diệt; chứ không còn là nguy cơ nữa. Một nòi giống chỉ còn, khi dân tộc đó có lòng tự trọng, có khí phách, biết nhục để vùng lên.

Anh Hoàng Cơ Định đừng tưởng dùng bọn đầu trâu mặt ngựa, bọn cận bã xã hội phun chất bẩn vào những người yêu nước là có thể xóa cho dòng họ Hoàng Cơ cái tội làm điểm nhục gia phong. Nhiều người khinh bỉ dòng họ anh lắm đấy! Đến nỗi các đoàn viên Việt Tân cứ chối leo lẻo họ không phải Việt Tân! Anh hãy chấm dứt trả lương cho loài ký sinh đó, để Cộng Đồng sạch sẽ được không?

Anh đừng thắc mắc hỏi tôi dựa vào thế lực nào đứng đằng sau để khiến tôi viết bức thư này cho anh, như băng đảng Việt Tân thường đặt ra để gây nghi ngờ. Tôi nói cho anh biết, tôi là Người Lính Việt Nam Cộng Hòa, là chiến sĩ tiền tuyến, từng vào sinh ra tử. Tôi còn sống sót trong cuộc chiến kinh hoàng vừa qua là do Thiên Chúa hay Đức Phật cho tôi sống sót, ắt hẳn các Ngài truyền lệnh cho tôi tiếp tục làm Người Lính có Khí Phách để không làm ô danh một Quân Lực bị kẻ thù gán vào cái tội “Lính Đánh Thuê”. Trước kia tôi thi hành công tác theo lệnh cấp chỉ huy. Ngày nay tôi chiến đấu chống sự bịp bợm của Việt cộng, của Việt Tân là do mệnh lệnh của Tổ Tiên và mệnh lệnh của những vong hồn tất cả con dân Việt bị Việt cộng giết suốt gần 90 năm qua.

Tôi tin tưởng rằng nếu anh thuê quân giết mướn hạ sát Đặng văn Âu này, thì sẽ có Đặng văn Âu khác đứng lên. Phải có NIỀM TIN sắt đá như vậy, người chiến sĩ mới không lùi bước trước tội ác của ma quỷ, anh Hoàng Cơ Định có hiểu không?

Nếu anh tin lời tôi, anh hãy khẳng khái đứng ra nhìn nhận tội lỗi của anh Hoàng Cơ Minh và của chính anh thì may ra danh giá dòng họ Hoàng Cơ được cứu vãn. Nhược bằng anh cứ loay hoay trong vũng bùn, dùng mọi cách giẫy dụa thì dòng họ Hoàng Cơ sẽ bị nguyên rủa muôn đời.

Tháng trước, tôi viết bài phê bình văn hào Nhất Linh, vì ông là nhà cách mạng văn hóa, nhà lãnh đạo đảng Đại Việt Quốc Dân Đảng mà không đem sự hiểu biết của mình để dạy cho trí thức, sinh viên Miền Nam về nguy cơ mất nước. Ông lại nhàn nhã lên rừng kiếm hoa lan, là người vô trách nhiệm với tương lai dân tộc. Ông Nhất Linh còn toa rập với tay sai Thực dân Pháp lật đổ nền tự do non trẻ mới giành được độc lập. Sau khi thất bại, ông kết liễu đời ông bằng một thư tuyệt mệnh để cuộc xâm lăng của Việt cộng có chính nghĩa.

Tôi chỉ là một sĩ quan cấp tá, không có tên tuổi giống như nhà văn Nhất Linh, nhưng tôi có thể tiên đoán âm mưu của Việt cộng như sau: “Việt cộng sẽ giao nước Việt Nam cho Trung cộng vào năm 2020 theo thỏa ước Thành Đô. Chúng tự biết chúng không thể nào sống dưới ách đô hộ của Trung cộng. Cho nên chúng dùng Việt Tân để sửa soạn bãi đáp (landing field) cho chúng tại Hải ngoại, đặc biệt là Hoa Kỳ.

Trong năm 2016, chúng đã bỏ ra 3 tỉ 200 triệu đô-la để mua nhà tại Hoa Kỳ (theo tài liệu của sở địa ốc). Không rõ trong ngân hàng chúng có mấy trăm tỉ. Việt cộng đã xuất cảng nhiều sư quốc doanh, linh mục quốc doanh để lãnh đạo tinh thần người mộ tôn giáo, mặc dầu từng bị chúng nhốt tù trong các trại tập trung. Chúng đang có chủ trương làm cho thế hệ con cháu của chiến sĩ quốc gia quên dần tội ác của chúng.

Tại sao cái đảng Việt Tân của anh lại tiếp tay cho Việt cộng để “cải tạo” tư tưởng đồng bào Hải ngoại bằng những tuyên bố “Đòi lật đổ Nhà Nước cộng sản là sai”, “Cộng đồng không cộng sản” và “Con không Chống Cộng” để cho Cộng Đồng vốn đã chia rẽ càng thêm chia rẽ trong các cuộc tranh luận vô bổ?

Người Việt không chấp nhận sống với Việt cộng, bỏ quê hương sang sống tại các nước tự do, cần mẫn nuôi con ăn học thành tài, với hy vọng con cái mình tiếp tục sự nghiệp diệt Cộng cứu giống nòi thì bị con cái miệt thị chúng ta là loại “Di dân tư tưởng”, tức là loại người “tha phương cầu thực”, “giá áo túi cơm” chứ chẳng có lý tưởng gì cả!

Đó là cách Việt cộng dùng Việt Tân trồng người theo lời dạy của tên bán nước Hồ Chí Minh. Một mặt chúng đẩy người ty nạn thành loại người “giá áo túi cơm”, “tha phương

cầu thực” một cách nhục nhã; một mặt chúng dùng tuổi trẻ do chúng ta nuôi nấng thành một tầng lớp vô ơn, coi khinh cha mẹ, thì sẽ coi khinh giống nòi.

Thử hỏi có nỗi đau đớn nào bằng?

Trước năm 1975, đâu có quốc gia nào trên thế giới treo tấm biển “Ăn cắp là tội đại hình” bằng chữ Việt ở các nơi buôn bán lớn? Anh Hoàng Cơ Định không thấy rằng Việt cộng đang thừa lệnh Trung cộng thi hành chủ trương làm nhục dân tộc Việt Nam?

Dòng họ Hoàng Cơ làm chuyện “điểm nhục gia phong” là quyền của dòng họ anh. Nhưng tại sao anh âm mưu với Việt cộng để biến con cái do công lao chúng tôi nuôi nấng trở thành một bọn làm “điểm nhục gia phong” chúng tôi?

Tôi đích thân viết bài này hỏi anh. Nếu anh im lặng, tức anh là ma, chứ không phải người. Nguyễn Thanh Tú, con trai nhà báo Đạm Phong, gọi cái đảng của anh là “VIỆT TÂN MA” cũng đúng thôi!

Tôi biết phản ứng của anh cũng như của VIỆT TÂN MA là dùng bạo hành thủ tiêu người viết SỰ THẬT, người nói lên SỰ THẬT.

Đây là địa chỉ nhà tôi: 10200 Bolsa Ave. SPC# 89 Westminster, CA 92683.

Anh cứ sai người đến bắn. **“Tôi thà chết đứng; hơn là sống quỳ.”**

Tôi không bao giờ sợ cái Đảng Việt Tân Ma của anh!

Giết người diệt khẩu không phải là phương cách xóa được tội lỗi của dòng họ mình đâu, anh Hoàng Cơ Định ạ! **“Ngàn năm bia miệng vẫn còn trơ trơ”**, anh Hoàng Cơ Định đừng bao giờ quên điều đó nhé!

Bằng Phong Đặng Văn Âu

Email Address: banghongdva033@gmail.com

Telephone: 714 – 276 – 5600

Ý kiến Độc giả

01. Duc Vu Tran <@...mail.com>

Today, 6:50 AM

AU DANG (bangphongdva033@gmail.com);

vnqdd cosohaingoi (vnqdd_cosohaingoi@yahoogroups.com);

thoi3w@aol.com;

Giao Hoi Thong Nhat (giaohoithongnhat@gmail.com);

thiepphan@yahoo.com;

BS /An Thiên (anthien72@gmail.com);+99 more...

Trân Trọng Kính chuyển:

Bạch Thư Vấn Tội: “Thư Gửi Anh Hoàng Cơ Định” của Chiến hữu Bằng Phong Đặng Văn Âu (BP/ĐVA)- Posted By Au Dang.

Kính Thưa Quý Vị,

Trước hết lão hủ thành kính cảm tạ HG/BP/ĐVA... Đã giải nghĩa rõ ràng: “Việt Tân là Việt tanh” vì từ trước tới giờ Lão hủ nghĩ rằng bọn Ác Ôn Côn Đồ Việt cộng hút máu mủ dân tộc Việt Nam mà sống... mà bọn người vô liêm sỉ như... Ca Sĩ Thanh T... Nhạc sĩ Phạm D... và các tên bôi bết, dư luận viên... đã về hầu hạ - điều đóm đám Việt cộng gian ác... để xin com thừa canh cặn tanh hôi... nên bọn này gọi chúng là Việt tanh...:

Sự trùng hợp ngẫu nhiên thì cũng khá rõ ràng: bọn Việt Tân... lại có mỹ danh Việt Tanh!

Kính Thưa Quý Vị,

Với một tâm tình hiến dâng cho lịch sử chống bạo tàn Việt cộng: Bức bạch thư vấn tội ông Hoàng cơ Định (HCD) của Chiến sĩ Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa: Học Giả BP/ĐVA đã nghiên cứu rất chính xác từ những sự thực lịch sử (The matters Of Facts of history) mà theo đó: “những hành vi man trá” làm tay sai cho Việt cộng của lãnh tụ đảng Việt Tân Ông Hoàng cơ Định đã làm băng hoại niềm tin và ý chí tiêu trừ cộng phi - quang phục quê hương của hơn dân Việt Nam... nên chi 42 năm qua Việt cộng vẫn còn sống nhăn răng! Và đám Việt tanh vẫn còn mãi tanh tươi... hôi hám... của loài chuột chù...!

1. HG/BP/ĐVA đã công khai lên tiếng vạch trần tội lỗi của tên thủ lĩnh HCD, nên bản văn có giá trị pháp lý như là lời buộc tội đồng lõa (To indicated for complicity) với chánh phạm (The principle Of the crime) là bọn Việt cộng gây ra muôn vàn tội ác đối với dân tộc Việt Nam.

Vậy lý tính chính trị khá trong sáng này. Giúp lão hủ VTV “kính chuyên đến ACE CM/VN và kính xin phổ biến rộng rãi để ngăn chặn bọn Việt cộng phản quốc, bọn Việt gian bán nước, bọn Việt tanh... tanh tươi ám hại những Nhà yêu Nước tại Quốc Nội...!

2. Đặc tính mở ngõ (open) của luật pháp nên HG/BP/ĐVA không đưa ra “phán quyết pháp định (Judgment) nên cho phép các tên Việt Tân như Hoàng Cơ Định và các con thò lò tương cận trong đám Việt Tân có quyền biện luận... phản biện pháp lý để trả lời vấn đề đã nêu rõ trong bản văn này.

Vì theo bản cáo trạng này thì đảng Việt tân đã [phạm] nhiều tội ác... như phản bội Tổ Quốc (To betray one’s country) nên pháp lý luật định đây là: “phạm tội theo thực tế và theo luật pháp (Guilty in the matters of facts and in law)”

Nhưng chưa có phán quyết của Ông Chánh Án. Các tên tội đồ này như tên HCD và đồng bọn... vẫn được coi như vô tội...

3. Việc làm vô cùng gian ác như “ngâm giết Tướng Hoàng Cơ Minh... khi xúi dục Ngài đồng tiến... để chết giữa rừng sâu”, và bọn này cũng cực kỳ độc ác nên “không hương khói thờ tự Tướng HCM...” Nên qua 14 năm, thân xác của Ngài vẫn nằm ở khu rừng thiêng âm u biên giới Lào Việt... trong khi các tên tội phạm Việt Tanh lại tiếp tục lườm gạt công luận và đồng bào... để tiếp tục gom góp tài chánh để phụng sự bọn Việt cộng và cái ác [của] bọn tham quan ô lại...

Đây là hành vi tội ác mà “Trời Không Dung... Đất không tha...”. Nên có lẽ giờ đền tội đã đến với bọn Việt tanh...!

4. Việc bọn Ác Ôn Côn Đồ Việt Cộng qua tên Nguyễn xuân Nghĩa cháu ruột mười Cúc Nguyễn văn Linh lãnh đạo đảng Việt tân.

Đây là việc làm cực kỳ gian manh và vô cùng độc ác, nên HCD - gã này - đã xúi “Trẻ ăn cút gà - Bà già ăn cút chó” nên dụ dỗ đám trẻ chống cái ác mơ hồ, và không chống bọn Việt cộng là vậy.

Lão hủ VTV thành kính xin các ACE/VN/CM phổ biến rộng rãi bản văn này từ A-Z và đặc biệt các ACE đảng viên đảng cộng sản đã giác ngộ lý tưởng tự do, quay về với chính

nghĩa dân tộc... Cũng như ACE thuộc lực lượng Quân Đội Nhân Dân đã phản tỉnh... quay mũi súng để “Diệt Nội Thù - Chống Ngoại Xâm.”

Vậy Bạch Thư Này cũng chính là bản cáo trạng đầy đủ tính luật định theo Đạo Đức Luận (Moralism) rất cần thiết trước Tòa Án Dư Luận (Tribunal Of public Opinion) quốc tế.

Những luận cứ chính trị học của bản bạch thư cũng chính là tinh thần xây dựng một cách chân tình trong sáng và minh triết theo các “trường phái cổ điển (Classicism) của nền Văn Học Và Văn Hóa Việt Nam.

Vậy quả thực Chiến hữu BP/ĐVA là một Người Lính Việt Nam Cộng Hòa luôn luôn tôn trọng và thi hành những nhiệm vụ huấn lệnh “Danh Dự - Tổ Quốc - Trách Nhiệm”. Thật đáng mến phục!

Trân Trọng

Vương Thiên Vũ

(Người Lính Già Góc Cổng Thành Cộng Hòa)

Nguồn: Internet E-mail by ddcb chuyển

*Đăng ngày Thứ Hai, October 30, 2017
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTĐ/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*